Ч. 222. Середа 18 (5) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевих соймів. — Угорска криза. — Делькасе і поміч Анґлиї против Німеччини. — З Росиї. — По війні.

Вчера відбуло ся відкрите соймів моравского і шлеского. В моравскім соймі Чехи кілька разів перебивали намістникови підчас єго бесїди, жадаючи, щоби він говорив насамперед по чески. На то гр. Жеротин: Я говорю преці й по чески, але єсть то акт чемности супротив більшости, коли промавляє ся насамперед в еї мові. По залагодженю звичайних формальностий відчитано внесеня і інтерпеляциї, а між тими внесенє пос. Странского в справі загального голосованя з жаданем, щоби комісия виготовила до 14 днів проєкт, а тимчасом щоби не відбували ся повні засїданя сойму. — Пос. Фукс поставив внесенє о зміну ординациї виборчої і подїлу сойму та видїлу краєвого на національні куриї.

В шлескім соймі по промові маршалка зібрані на ґалериї социяльні демократи і національні социялісти зробили велику маніфестацию в користь загального права виборчого, зачали сьпівати пісню робочих і розкидували по сали якісь відозви. Коли крикам не було кінця, предсїдатель перервав засїданє і казав ґалериї опорожнити. Президент краю бар. Гайнольд промавляв по німецки. По єго промові пос. Міхейда (Поляк) запротестував в імени польских і ческих послів против німецкої промови, жадаючи повтореня еї по польски і по чески. На то відповів президент Гайнольд, що в німецкій промові не треба добачувати якогось упослїдженя славяньского населеня, бо шеф правительства держав ся лиш звичаю віддавна в сім соймі практикованого. — Між внесенями, поставленими в сім соймі, найзамітнїйші внесеня пос. Тірка о відділеню Угорщини від Австриї і посла Грубого в справі вибору окремої комісиї для реформи виборчої.

Про реактивованє кабінету бар. Феєварі ще нїчого не чувати, але здає ся, що затвердженє єго наступить вже в найблизшім часї. Для цїлої угорскої кризи єсть то характеристичне, що нїхто в цїлім сьвітї політичнім не ворожить їй скорого і щасливого кінця, а противно всї полїтики суть того переконаня, що справа остаточно заострить ся так, що не буде з неї иншого виходу, як хиба або виступити з цїлою силою абсолютизму і покорити теперішну коалїцию, або піддати ся їй і пристати у всім, що она хоче. Вельми характеристична єсть під сим взглядом статия пос. ґр. Т. Батіяні, яку він помістив в однїй з мадярских ґазет, а в котрій остаточно приходить до такого заключеня: Без нїякого дару до пророкованя можу сьміло сказати, що факти в найблизшій будучности признають менї правду, коли скажу, що скоро радикальна полїтика осягне приступ до двору, то й слїдуючі жаданя промостять собі дорогу: зменшенє цивільної лїсти, бодай на той час, аж буде установлений угорский двір. На місце тридержавного союза і великодержавного становища, мають прийти угоди о мирових судах. Коли Австрия хоче грати ролю великої держави, то нехай сама за то платить. Ми заведїм собі дешевше угорске войско народне через розвиток армії гонведів а скасованє спільної армії. А коли відтак під сим кличем тисячі виборців будуть приступати до урни, то хтось буде плакати за коалїциєю і еї проґрамою, але тоді відповідять: „Треба було день перед тим!“ — Із сего як і з подібних відзивів виходить, що сполучена коалїция або бодай поодинокі еї партиї готові в виду радикальної проґрами нового кабінету бар. Феєварі виступити з ще радикальнїйшими жаданями, такими, яких доси під взглядом суспільним і державним ще нїхто доси не ставив.

Чи лїтом сего року заносило ся дїйстно на війну межи Францією а Німеччиною, і чи дїйстно Анґлія обіцяла дати Франциї поміч против Німеччини? — Се питанє, котре видвигну-

---

2)

Глядач скарбів.

Японьска казка.

(З росийского — П. Інфантєва).

(Дальше).

IV.

Случай, що все охороняє залюблених, став Йорі'ому дуже в пригоді. Він стрітив вечером кількох бідних вандрівних співаків, яких бажав послухати, і за гроші почув згадану казку.

То була безконечна пісня, котрій оповідало ся з найменшими подробицями о пригодах одного молодого чоловіка, котрий завдяки талїзманови, подарованому єму одним чарівником, дістав ся на вершок гори Азами. Скали вулькану отворили ся перед ним і він найшов там невисказані богатства. Один скупий, лакомий, злющий старець, що чув о єго успіху, хотїв насильно посїсти чародійский талїзман, але він застав кратер пустим і недоступним, упав там в пропасть і убив ся. Кожда строфка кінчила ся тими загадочними словами:

„Дуже богато скарбів є укритих в Азамі; але то, що для одного добре, погубне для другого. Сьміливий вандрівнику, будь осторожний в своїм виборі“.

Пісня коштувала лиш гріш, але еї натяки були для Йорі'ого незрозумілі. Що до скарбів пісня нїчого не доказувала, не говорила також нїчого, який талїзман потрібний до віднайденя дороги. Як дістати той талїзман? Де найти загадочного сторожа тої цїнної тайни? Але в Японії нема недостатку чародіїв; до них їдуть як до адвокатів або лїкарів. Молодець мусів видати ще один гріш, аби дізнати ся о місци перебуваня славного чародія. Коли розповів людям, котрі прислухували ся співакам, що намірає глядати скарбів Азами, ті лиш з усьміхом здвигнули плечима.

— Найшов ся ще один дурак — говорили — що вірить словам казки.

V.

Чарівник, поганий, покривлений старець, що мав навичку говорити пословицями, сїв на свого символичного цапа і довго роздумував, піднїсши очи до неба і гадаючи о тім бозї, котрого питав о раду.

— Моя дитино — сказав вкінци — вже нераз приходили люди до мене, аби мене спитати о дорогу до Азами. Деякі з них взагалї не вернули — і ті без сумнїву найщасливійші; других стрічав я під вартою — они стали злодіями, убийниками, опришками, або їх розум полишив смертне тїло, аби остати на вершку вулькана. Одним словом, всї ті, що рушають ся на глядане тих скарбів — суть божевільні або нечестні люди.

— Я ані не божевільний ані нечестний — сказав Йорі — я нещасливий.

І він розповів чарівникови свою історию.

— То значить, що ти ту женщину дуже любиш? — спитав чарівник.

— Так дуже, як лиш можна любити!

— Добре, хоч ти без сумнїву робиш дурницї, я тобі все таки поможу. Одиноким талїзманом, який міг би тобі помогти при твоїм намірі, єсть галузка ґліцинії. А та ґліцинія — то дуже велика рідкість, якої ти твоїми слабими очима смертного можеш довгі лїта довго глядати. Але в сьвятім багнї Томіяко найдеш сивого соловія, що сам один збирає галузки з того корча на своє гнїздо. Старай ся взяти від него галузку тоді, коли він буде з нею летїти до свого гнїзда, але головна річ, стережи ся в який небудь спосіб птицю убити або зранити; не треба звіряти, що для тебе пожиточне, відбирати житє.

Коли єму молодець почав дякувати, додав чарівник:

— Затям собі то: я учений, а не чарівник. Ти вибираєш ся в далеку дорогу, аби глядати свого щастя, між тим як оно без сумнїву находить ся цїлком близько коло тебе. Глядї радше під свої ноги, як маєш підносити очи до вершків Азами, бо можлива річ перейдеш попри скарб — а житє не вертає.

VI.

Три дни стояв Йорі аж по колїна в водї, дожидаючи соловія і поки що не дістав нїчого більше, як ревматизму і нежиту. Люди, що случайно переходили попри багно Томіяко, дивували ся загадочному поведеню чоловіка, що з неспокійними, перед себе зверненими очима, подавшись наперед, немов би цїляв, стояв у водї з парасолькою в руцї.

ли ревеляциї париской ґазети „Matin“, займає все ще у великім степени всю прасу европейску, а то тим більше від часу, коли з англійскої сторони появило ся заперечене того. Тепер же відповідає в сій справі один із найперших політиків француских, п. Клемансо і потверджує правдивість всего, що в сій справі доси було сказане. Клемансо в розмові з кореспондентом „Neue fr. Presse“ сказав сему: „Matin“ мусить перечити, тому що то Делькасе був автором єго ревеляций; то обовязок кождої ґазети, але для всїх політичних кругів нема анї найменшого сумнїву, що то Делькасе подав все до відомости ґазети, щоби тим допечи кабінетови, котрий єго позбув ся. Тої цїли він не осягнув. Але єму удало ся щось осягнути, чого він певно не хотів: він наробив найбільшого клопоту анґлїйским мужам державним.

Отже то правда — питав кореспондент — що Делькасе заявив на радї міністрів, що Франция на случай війни з Нїмеччиною може числити на військову поміч Анґлїї? — А вжеж — відповів Клемансо, — що Делькасе сказав то на радї міністрів; але о скільо я знаю, то на радї міністрів не говорило ся о тім, що анґлїйске войско має висїсти на беріг в Шлесвіґу-Гольштинї. Взагалї не було сказано, як велику силу дасть Анґлїя і де єї войско виступить, бо то прецї належить до стратеґії а не до справ дипльоматичних. То лиш річ певна, що Делькасе зробив був умову з Анґлїєю і забезпечив Франциї войскову поміч Анґлїї на случай, коли би Нїмеччина ізза марокканьской справи зачепила Францию. Приречене, яке дали анґлїйскі мужі державні, відносило ся лиш до того. Приречене направдї дано і Делькасе покликував ся на то. Приречене дане було для оборони Франциї на случай якогось нападу. Делькасе руководив ся своїм авантурничим інстинктом ворожим Нїмеччинї і опираючись на тім приреченю, надав своїй політицї визиваючого характеру. Він зазначив то своїм внесенєм, щоби зробити демонстрацию фльоти против марокканьского султана безпосередно по тім, коли цїсар Вільгельм виїхав з Танґера. То було очевидне визванє, проти котрого мусїли виступити товариші Делькас'а. В марокканьскій умові була бесїда лиш про дипльоматичну поміч; але межи марокканьскою угодою а тою умовою, на яку покликував ся Делькасе, минув був як-раз рік. В тім часї довів був Делькасе до більшого зближеня до Анґлїї, аж остаточно в марті 1905 виринула гадка союза з Анґлїєю, зверненого против Нїмеччини. Остаточно рада міністрів добачила небезпечність такої полїтики і не допустила до дальшого єї веденя. В Нїмеччинї без потреби так дуже гороїжать ся, бо то, що Делькасе осягнув від Анґлїї, не єсть прецї нічо иньшого, як лиш то, що Франция вже від многих лїт одержала від Росиї, а іменно: що коли би Франция була зачіплена, то Росия прийшла би їй в поміч. Край однакож — закінчив Клемансо — котрий хоче мира, єсть вдячний Рувієрови і єго товаришам, що не допустили до переведеня полїтики Делькас'а.

Непокоям в Москві все ще нема кінця. Оногди арештовано тут 50 друкарских складачів, при котрих найдено ножі, револьвери і революцийні відозви. В Петербурзї підчас виносу тїла кн. Трубецкого на дворець, прийшло також до великих розрухів. Коли на ул. Знаменская нарід зглотив ся так, що ледви можна було рушити ся, хтось стрілив з револьвера а козаки і жандарми заатакували товпу і стали розганяти. Коли вже поїзд з тїлом відїхав, товпа з червоними прапорами пустилась Невским проспектом, де знов прийшло до бійки з войском.

Війна вже формально і фактично закінчила ся а до головної кватири японьскої в Манджурії наспів приказ, щоби войско вертало домів. Мимо того—як доносять з Харбіна—прийшло ще межи Росиянами а Японцями до малої стички. Японцї забирали в неутральній полосї провіянт для корейскої армії. Росияни заскочили Японцїв, відобрали їм 10.000 кільоґрамів збіжа і худобу та й забрали в неволю відділ, що вів той транспорт. Цікаво тепер, чим ся здаєсь найпослїднійша зі всїх стичка закінчить ся.

Новинки.

Львів, дня 17 жовтня 1905.

— Ц. к. краєва рада шкільна іменувала в народних школах: Мих. Вербівну учителькою 3-кл. школи в Хотимирі, Ник. Ягайловича управителем 2-кл. шк. в Кудринцях, Брон. Цїшановского учителем 1-кл. шк. в Малявій, Стеф. Августиновичівну учит. 1-кл. шк. в Недїлисках і Кар. Руснївну учит. 1-кл. шк. в Рудках; — перенесла учителїв(-льки): Цел. Кочурову з Явірна до Поремби-Жеготи. Мих. Левицкого з Бураковець до Завадя, Клем. Мосову з Моршина до Довгого. — Кр. рада шк. з'орґанїзувала між иншими: 1-кл. шк. в Гонoратівцї, рогатиньского округа, перемінила 1-кл. школу в Довгім, стрийского округа, на 2 клясову, признала безпроцентові позички на будову шкіл: громадї Динів, березівского округа 4000 К і громадї Жизномир, бучацкого округа 1600 К; поручила три зшитки співаника п. з.: „М. Копко. Музична бібліотека. Часть IX., X. і XI. по 25 с.“ до ужитку учителїв при науцї церковного сьпіву в народних і видїлових школах.

— Віче бурмістрів, що відбуло ся оногди у Львові, було присьвячене головно пропінацийній справі, звязаній з міскими інтересами. Дискусия була дуже оживлена, а єї основними думками було: 1. що признана містам винагорода належить ся їм на основі закона, а не єсть якимсь дарунком для тих міст; 2. що винагорода, означена як пявшаль, а не процентова, єсть для тих міст кривдою, бо виключає більшу участь міст в тім жерелї доходу на будуччину, не увзглядняючи достаточно культурних задач, які міста мають до сповненя. Наслїдком того поручено послам з міст, щоби старали ся змінити в тім дусї постанови проекту краєвого Видїлу.

— Нова зелїзниця. Міністерство зелїзниць позволило інжинїрови Ґвальбертови Зембицкому у Львові і д-рови Генр. Еберсови в Криницї на переведенє передвступних технїчних робіт для будови льокальної зелїзницї із стациї Мушина-Криниця, при зелїзничім шляху Тарнів-Лелюхів, через Поворозник, Яструбик і Криницю до Солотвини. Позволенє гласить на один рік.

— Дрібні вісти. Дня 11 с. м. відбуде ся посьвячене церкви в Орховичах, мостиского повіта, через епископа Чеховича. — Барон Комура і гр. Сергій Витте одержали від колюмбійского унїверситету титули докторів за заключенє мира між Росиєю і Японїєю. — Місто Льондон числить на основі послїдної переписи населеня 6,581.402 мешканцїв. — Ц. Управитель міністерства просьвіти надав управителеви 6-кл. народної школи в Рараничи, Ів. Ярошиньскому, титул директора.— В Нїмеччинї були в суботу два нові случаї занедужаня на холеру, з того один закінчив ся смертию. — В послїднім тиждни померло в Лодзи на ріжні недуги, а між ними на холеру і тиф, 427 осіб. — Наради деканів львівскої архієпархії римо-кат. обряду будуть відбувати ся нинї і завтра в архієпископскій палатї у Львові.

— Сніг надав в Кракові в суботу по полудни, а вечером лютила ся буря з снїжною метелицею, так, що снїг покрив грубою верствою цїле місто.

— Нещастні пригоди. Дня 4 с. м. пожив смерти Петро Урічук Дьордїя в Петрівцях. Він чистив глубоку криницю, а щоби осьвітити собі єї дно, запалив значну скількість соломи, та в димі обімлїв і задусив ся. — В ночи з 12 на 13 с. м. за гаривскою стациєю переїхав поїзд переходячого півперек шляху кравця, Котульо, з Гумниск і роздер єго на кусні.

Так, ви цілком добре перечитали: парасолька. Ах, то була цїла любовна історія, овоч зрілої розваги і терпеливих проб — яка впрочім ще не скінчила ся. Хочете пізнати загадочну історію? Прошу. Осївши під вульканом в господї „Під цвитучою рожею“, був Йорі в лихім настрою — зараз при перших кроках до осягненя своєї цїли. Як має він відобрати від птицї у воздусї галузку ґліцинїї, яку она держить в дзюбі і ще до того так, аби не діткнув птицї і аби галузка діткнувши ея гнїзда, не заболотила ся?

Тяжка задача! Така тяжка, що даймійо в своїй розпуцї був готов віддати ся всїм чортам японьского пекла. В тім настрою не звертав він найменшої уваги на поведенє пречудної Нареї, дочки господаря. А між тим она в своїй безжурній веселости пятнайцятьлїтної дївчини кружляла довкола него як метелик довкола цьвітки. Видко займив єї Йорі більше, ніж она са то призналаб. А що бачила єго все сумним і зажуреним, то спитала єго раз о причину єго журби.

— Я залюбив ся в Нікку, в мою хорошу сусїдку — відповів він, не запускаючи ся в близші подробицї — але аби їй сподобати ся, мушу безусловно мати галузку ґліцинїї, яку зносить на своє гнїздо соловій.

— Нікко мусить бути дуже хороша, коли ти єї любиш — сказала молода дївчина, тяжко зітхаючи.

— Не знаю сам — жалував ся Йорі — як маю дістати ту галузку, аби не діткнути птицї. Тому я такий зажурений.

— Отже надієш ся дуже богато від тої галузки ґліцинїї?

— Ох, моє житє зависить від того!

— Розумію — сказала Нарея. — Коли хто любить, то на всьо готовий. — І єї прехороші очка замрачили ся; на єї віях повисла навіть сльоза, немов би на листок гвоздика упала капля роси. Она нагле відвернула ся і відійшла.

На другий день, скоро лиш сонце зійшло, збудила она гостя, плескаючи весело в руки.

— Я пригадала собі щось з моїх дитинних лїт — сказала. — Я дістала в подарунку велику червону парасольку і ходила з нею гордо по сонци, держачи в руцї булку з медом, коли нараз прискочив пес до мене і видер менї булку. Але що він забіг в діру в парканї, не міг утечи. Я стояла перед ним і не знала, як маю відобрати від него мою булку, аби він єї не з'їв, аж нараз прийшло менї на гадку отворити перед очима пса мою парасольку. Наляканий тим випустив пес булку з писка і утік. Чому не спробовати би й тобі того средства?

— Але птиця побачить мене здалека з моєю парасолькою і налякає ся.

— Сховай єї і отвори нагле, коли соловій буде по при тебе перелїтати; я певна, що будеш мати успіх.

І молодець послухав тої ради на велике зачудованє тих, що не знали о єго правдивих намірах. Але доси не показувала ся нїяка птиця, а коли побачив якого соловія, то той не займав ся будовою гнїзда, лише ловлею мух і всяких иниих комах.

Чого він так журив ся? Єго богатства видавались єму незвичайно далеко, а з ними щезала й хороша Нікко з своїми на чорно помальованими бровами. Але від чого зависить любов? Від розтраченого маєтку? Вкінци, на четвертий день, при всходї сонця, в найдогіднїйший час для будови гнїзда, перелетів скоро соловій, держачи в своїм дзюбі галузку, котрої зелені листки ясно блищали в сьвітлї сонця. Йорі отворив з лопотом свою парасольку; галузка упала: талїзман був в єго руках.

(Дальше буде).

— **Гора Володимира в Київі** наслідком дощів почала валити ся і засипала при Александрійській улици дві 3-поверхові камениці. Обі камениці завалили ся, а від потрясеня попукали стіни сусїдних домів. Жертв в людях не було, бо завчасу опорожнені доми.

— **Також позичив.** Іван Котлицкий, льокай, прийшов оногди до Маркуса Фукса, реставратора при ул. Галицкій ч. 10 у Львові, з просьбою о позичку 400 корон на устроєнє забави. Коли Фукс тій просьбі відмовив, удав ся Котлицкий до єго мешканя і украв ту квоту з шафи. Котлицкий мав утечи до Америки.

— **Небезпечний драб.** Поліциянт Наконечний, патролюючи в неділю в полудне на ул. Краківскій, побачив якогось підозрілого мужчину. Коли хотів єго задержати, добув той мужчина несподївано з кишені ножа і ударивши ним Наконечного з цїлої сили в груди, почав утїкати. Однако єго задержано і відставлено на поліцийну інспекцию, де арештований подав, що називає ся Григорий Парієн, має трийцять лїт і нічим не займає ся.

— **Самоубийство.** Оногди около години $12\frac{1}{2}$ в ночи кинула ся в самоубийчім намірі з ганку I. поверха камениці під ч. 41 при улици Льва Сапіги у Львові Мария Дузяк, жінка возьного політехники і небавом померла від потовченя. Труна відставлено до заведеня судової медицини. Причиною самоубийства було нервове роздразненє, викликане надмірним уживанєм алькоголю.

— **Огнї.** Дня 1 с. м. вибух огонь в хатї Василя Кузика в Броници коло Дрогобича і знищив 6 загород селяньских. Шкода обчислена на 18.100 корон. У одного з погорільців Андруся Тимкова згоріло готівкою 700 корон. Огонь запустив 5-лїтний син Василя Дмитраша, котрий коли родичі пійшли до церкви, хотів собі запалити циґаро в стодолї і кинув горіючий сірник в солому.

— **Дирекция товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок“** до загалу П. Т. учителїв і учительок: 1) З огляду на те, що розвій товариства зависить лише від великого числа членів і то дійстних членів, що платять правильно після декларациї вкладки, просить і взиває дирекция тих, що надіслали провізоричні декларациї в р. 1904 (в місяцях жовтни і падолисті), о скорше виповненє тепер офіцияльно присланих формулярів, а тих, що зголосили ся давнїйше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби упімнули ся о те як найскорше і відтак звернули відворотно все виповнене як слїд. Ті декларациї будуть основою до обчисльованя користий, які статут і реґулямін ухвалений збором признає членам в міру лїт належаня до товариства і висоности місячної оплати. Добровільне підвисшенє місячної оплати (понад 1 К) є статутом предвиджене і приносить з собою висше вимірені виплати титулом пенсий, заосмотрень, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всї декларациї, годі буде покінчити всї роботи коло заснованя книг товариства і цїлого діловодства. Всякі проволоки тут неуміcтні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить дирекция сьвідомих учителїв і учительки о приєднуванє всїх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішле статути і друки на кождий зазив (Львів, ул. Сикстуска ч. 47). 3) В многих округах нема ще приписаного статутом числа 10 членів, щоби заснувати віддїл окружний, а сеж велика шкода для орґанізациї учительства і розвою товариства. Як раз лиш через віддїли і видїли окружні зможе і рада надзираюча і дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом, зможе згуртувати все учительство в цїли несеня взаїмної, як матеріяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна справа без віддїлів окружних безсильна. 4) Просимо тому учителїв і учительки скликати довірочні збори в своїм окрузї (кождий участник повинен мати запрошенє); на тих зборах треба пояснити статут і інтенциї товариства, просимо взагалї при всїх нагодах гуртувати учительство по округах і присилати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки. — *Від Дирекциі*.

— **Народна просьвіта в Італії** стоїть дуже низько. Шкільний примус обмежено там на вік від 6 до 9 року, і лиш коли дитина не здала кінцевого шкільного іспиту, ходить в 10 році до школи. На тім кінчить ся там по селах обовязкова наука. Дїти вертають вже постійно до родичів і або нидїють на души та тїлї, при тяжкій передчасній праци, або ростуть на жебраків, дїдів та волоцюгів. Такі хлопчиска курять, грають пристрастно в карти або кістки і удають дорослих. Так само ведуть ся дївчата межи народом; не учать ся нї шити, нї ґаздувати, нї занимати ся кухнею. Великий процент італіяньских еміґрантів в північній Америцї, бо аж 50, не уміє анї читати анї писати.

— **Пригода з трамваєм.** В недїлю о годинї 6-ій по полудни надїхав від сторони будинку жандармериї у Львові при ул. Коперника трамваєвий віз ч. 34. На скрутї до улиці Коперника мимо гальми почав той віз бігти з незвичайною скоростию. Всї заходи візника, аби здержати ваґон, були безуспішні, тим більше що вітер навіяв на шини богато сухого листя, по котрім колеса совгали ся, не стрічаючи ніякого опору. Тодї візник перебіг цїлий ваґон і загальмував заднї колеса, в наслідок чого віз від разу задержав ся при ул. Вроновских. Отже на той віз наїхав другий ч. 27, котрий так само не міг задержати ся і серед осліплюючого блиску електричного сьвітла вози ударили на себе. Віз ч. 34 був повний пасажирів, між котрими настав величезний переполох. На щастє нїхто не потерпів більшої ушкоди, хоч не обійшло ся без скалїченя. Іменно п. Емілїя Стах ударила лицем о трамваєву шибу, котра приснула на кусники, покалїчила їй лице так, що аж стация ратункова мусїла добувати її кусні скла з тїла. Лекші покалїченя потерпіла п. Заремба, жінка професора з Коломиї і єї дочка, та п. Водічка, жінка начальника стациї в Стружах. По чиїй сторонї вина тої пригоди, не звістно.

— **Арештоване дефравданта.** З Одерберґа доносять до Now-oi Reform-и: В краківскім поїздї арештовано в пятницю в Одерберзї 17-лїтного писаря, Хаїма Кляйнфельда, котрий спроневіривши свому роботодавцеви, адвокатови дрови Рірберґови в Бурштинї грошевий лист з квотою 765 К, утїк. При арештованім найдено ще 728 К.

— **Найбільші в сьвітї циґара,** які до тепер вироблено, прибули саме з Гавани до Льондона. Кожде циґаро має $16\frac{1}{4}$ цаля довготи, а 6 цалів в обводї і важить чверть фунта. Цїло від одного такого циґара виносить 1 К 40 с. Кошти виробу тисячки штук виносять 22.000 К.

Телеґрами.

Християнія 17 жовтня. Aften Bladet доносить, що нинї сподїють ся відмовної відповіди кор. Оскара в справі вибору одного з Бернадоттів на норвеґского короля. На случай відмови вибрано би кн. Кароля даньского.

Петербург 17 жовтня. Дума державна буде скликана на день 27 січня.

Токіо 17 жовтня. Вернув тут з Порсмес бар. Комура. На двірци повитали єго лиш урядники. Улиць стерегло войско, поліция і жандармерия.

Будапешт 17 жовтня. (Уг. Б. кор.) Реактивоване кабінету бар. Февварі'го єсть вже довершеним фактом, але відручне письмо цїсарске в сїй справі появить ся аж пізнїйше.

Маґдебурґ 17 жовтня. „Magdeb. Ztg.“ доносить з Парижа, що на приказ міністерства справедливости прокуратория державна розвела слїдство против редакциї ґазети „Matin“ о зраду дипльоматичних тайн.

Токіо 17 жовтня. Міністер війни в приказї до армії заборонив всяку критику условий мира, позаяк заключуванє мира або виповіданє війни належить виключно до мікада.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 9. Гостинець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 58. Казки народні ч. I. бр. 50 с., опр. 64 с. — Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44. — Ч. 64. Робінзон Чайченко бр. 80 с., опр. 1·20 К. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди „Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с, опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотні 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Васиљ В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с., опр. 1 К. — 111. Л. Ґлібів: Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Дніпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Історня куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с.— 95. Шекспір в повістках бр. 30 с. опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях нисше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має вплину. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної ТОС. Г. ВИТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

Інсерати принимає **Аґенция дневників** Ст. Соколовского **Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.**

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на 4% і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жаданє **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер" своїм членам на 6%; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра".

ЧЛЕНАМИ можуть бути тільки **члени обезпечені в „Дністрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Дністер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Дністер" з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	1,783.673 К	Позички уділені	1,616.402 К
Уділи членьскі	139.117 К	Цінні папери	123.627 К
Фонди резервові	26.576 К	Льокациї	169.456 К
		На рахунку біж.	81.968 К

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. — (Телефона ч. 27).